

نقش امان در زندگی

مؤلف: دکتر یوسف قرطباوی

مترجمین: فرزانه غفاری - محسن ناصری

سرشناسه: قرضاوی، یوسف، ۱۹۲۶-۲۰۲۲م.

ترجمه فارسی: الایمان والحياة . فارسی

عنوان: نقش ایمان در زندگی

مؤلف: یوسف قرضاوی؛

متراجمان: فرزانه غفاری، محسن ناصری.

تهران: نشر احسان، ۱۴۰۳.

مشخصات ظاهری: ۱۷x۲۴ ص. ۴۰۷

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۵۹۵۶-۷۲-۹

یادداشت: چاپ هفتم.

موضوع: ایمان (اسلام) (Faith (Islam))

شناسه افزوده: غفاری، فرزانه، ۱۳۳۹، مترجم

شناسه افزوده: ناصری، محسن، ۱۳۴۱، مترجم

ردبندی کنگره: BP225

ردبندی دیوبی: ۲۹۷/۴۶۴

شماره کتابشناسی ملی: ۹۷۶۱۱۱

نقش ایمان در زندگی

مؤلف: دکتر یوسف قرضاوی

متراجمین: فرزانه غفاری- محسن ناصری

ناشر: نشر احسان

چاپخانه: چاپ مهارت

شمارگان: ۱۰۰ نسخه

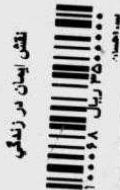
نوبت چاپ: هفتم- ۱۴۰۳

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۵۹۵۶-۷۲-۹

تهران، خیابان انقلاب، رویرویی دانشگاه تهران، پاساز

فروزنده، شماره ۴۰۶. تلفن: ۶۶۹۵۴۴۰۴

www.nashrehsan.com

فهرست

۲۳	ایمانی که ما از آن سخن می‌گوییم
۲۳	کدام ایمان؟!
۲۸	محتوای ایمان چه باید باشد؟!
۳۰	وجود خداوند متعال:
۳۵	الله خدایی یگانه است
۳۹	کمال خدای متعال
۴۶	ایمان به نبوت پیامبران
۵۱	ایمان به آخرت
۵۹	امتیازات مکتب اسلام
۵۹	۱- وضوح و سادگی:
۶۰	۲- فطری بودن:
۶۰	۳- ثبات و پابرجایی:
۶۱	۴- استدلالی بودن:
۶۲	۵- عقیده میانه رو:
۷۳	نقش ایمان در زندگی فردی
۷۳	پیش درآمد...
۷۵	ارزش انسان در پرتو ایمان
۷۵	انسان از دیدگاه ماتریالیست‌ها
۷۷	«انسان» از دیدگاه دین‌داران
۷۹	جایگاه انسان نزد خدا
۸۰	جایگاه انسان در عرش اعلا
۸۱	جایگاه انسان در این جهان مادی

۳۰۶	منابع نیروی انسان با ایمان.....
۳۰۸	ایمان به حق.....
۳۰۹	ایمان به جاودانگی:.....
۳۱۳	ایمان به برادری.....
۳۱۴	نیرومندی انسان به اندازه ایمان او است.....
۳۱۵	آثار وضعی این توانمندی‌ها در روح و روان انسان با ایمان.....
۳۱۶	ب. ناچیز شمردن نیروهای مادی.....
۳۱۸	ج. اخلاص در گفتار و کردار.....
۳۱۹	د. رهابی از ترس و آن.....
۳۲۰	ه . خوار شمردن زورمداران و طاغوت‌ها.....
۳۲۴	گواهی تاریخ.....
۳۲۵	راز ناتوان شدن مسلمانان.....
۳۲۶	خودمرگی و ضعف با ایمان منافات دارد.....
۳۲۹	رحم و مهربانی.....
۳۲۹	رحم و مهربانی انسان با ایمان جلوه‌ای از رحمت خدای متعال است.....
۳۳۱	هر که رحم و مهربانی نکند، مهربانی نبیند.....
۳۳۳	ظاهر مهر و محبت در جامعه اسلامی.....
۳۳۵	تبه‌کاری‌ها و زشت‌کاری‌ها زاییده بی ایمانی و سنگدلی است.....
۳۳۷	دو نمونه از نمونه‌های مهربانی اهل ایمان.....
۳۳۸	نمونه نخست:.....
۳۳۹	نمونه دوم:.....
۳۴۱	ایمان و تولید.....
۳۴۱	ایمان و عمل.....
۳۴۲	انگیزه انسان با ایمان برای کار و کوشش یک انگیزه درونی است.....
۳۴۳	رستگاری آخرت در گرو کار و کوشش است نه آرزوها.....
۳۴۴	موفقیت در زندگی دنیا به کار و کوشش است.....
۳۴۵	انسان با ایمان هر کاری را که انجام می‌دهد، در پرتو خشیت الهی، آن را درست انجام می‌دهد.....
۳۴۶	تأثیر آرامش روانی در تولید.....
۳۴۶	تأثیر استقامت در تولید.....
۳۴۷	انسان با ایمان ارزش وقت را می‌داند.....
۳۴۸	عبادات و تولید.....
۳۴۹	انسان با ایمان زمین خدا را با کار خود آباد می‌گرداند.....
۳۵۱	ایمان به آخرت دنیا را معطل نمی‌گذارد.....

۳۵۳	«توکل» معناشیش «تواکل» نیست
۳۵۵	ایمان و اصلاح
۳۶۲	کلید بی‌همتا برای قفل‌های بسته زندگی
۳۷۱	بین علم و ایمان
۳۷۱	ادعای بی‌نیازی از ایمان با داشتن علم مادی
۳۷۱	دستاوردهای ادعا شده از ورای اکتفا به دانش بشری
۳۷۲	رد این ادعای
۳۷۲	اول، میدان دانش از میدان ایمان جدا است
۳۷۴	ثانیاً، نتایج دانش بشری تقریبی است نه یقینی
۳۷۶	ثالثاً، رسوخ و پایبندی به دانش، به ایمان رهنمون می‌گردد
۳۸۰	آیا حقیقتاً الحاد و بی‌دینی دستاوردهایی دارد؟
۳۸۰	بهداشت و سلامت روانی و عقلی
۳۸۳	این نسل بی‌حد و مرز و بی‌قيد و بند و فاقد آمید
۳۸۵	آزادی شخصی و رهاوردهای آن
۳۸۸	کار و تولید برای زندگی
۳۸۹	روان‌شناسی جای ایمان را نمی‌گیرد
۳۹۳	روانپزشکی در رکاب ایمان
۴۰۵	خاتمه

پیشگفتار

حمد و سپاس خداوند جهان را و سلام و درود بر رسول خدا و برخاندان و یاران او و هر آن کس که او را هادی و راهنمای گرفته و پیروی حضرتش را برگزیده است.

موضوع «ایمان» هرگز نک م موضوع فرعی و یک مسئله حاشیه‌ای نبوده است و نخواهد بود که ما بتوانیم آن را نادیده بگیریم یا به آن اکم بها دهیم، یا آن را در بوته فراموشی واگذاریم در جایی که «ایمان» موضوعی است وابسته به هیچ انسان و سرنوشت او، بلکه من فکر می‌کنم موضوع ایمان بزرگ‌ترین و مهم‌ترین موضوع «سرنوشتساز» در رابطه با انسان باشد.

مسئله خوش‌بختی ابدی است یا بدبختی همیشگی، بهشت جلوییدان است یا آتش دوزخ برای ابد، بنابراین هر خردمندی باید در این رابطه بیندیشد و حقیقت درون‌مایه «ایمان» را فهمیده و سنجیده درباید. خردمندان و صاحبدلان پیرامون موضوع «ایمان» بسیار اندیشیده‌اند و هر یک از آنان به شیوه خاص خودشان در نهایت به اثبات اعتقاد به خدا رسیده‌اند.

بعضی به ندای فطرت که از ژرفای درون انسان به گوش جان آدمی زادگان می‌رسد استناد کرده‌اند که:

﴿أَفِ الَّهُ شَكْ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (ابراهیم: ۱۰)

«مگر درباره خدا شک و تردیدی هست، خداوندی که پدید آورنده آسمان‌ها و زمین است؟!»

﴿فَطَرَ اللَّهُ أَلِّي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا﴾ (روم: ۳۰)

«این سرشت خداوندی است که مردمان را همگی بر آن سرشته و آفریده است.»

بعضی دیگر بر اصل «علت و معلول» تکیه کرده‌اند که می‌گویند: هر اثری ناگزیر ناشی از مؤثری است و هر ساخته شده‌ای را سازنده‌ای است، و هر حرکتی محركی لازم دارد، و هر

سیستم منظم و حساب شده‌ای حتماً باید نظم آفرین و سازمان‌دهنده‌ای داشته باشد ... که البته این اصل خود به خود بدیهی و ثابت است و هر کس به عقل خود آن را در می‌باید. بعضی هم عنان گفتگو را به میدان حساب و ریاضیات برده‌اند و به این نتیجه رسیده‌اند که ایمان داشتن به خدا و آخرت و رستاخیز و پاداش و کیفر قیامت هم در این زندگی دنیوی و هم پس از آن برای انسان باصره‌تر است. شاعر و فیلسوف ابوالعلاء معمری می‌گوید:

قال المَنْجَمُ وَالظَّيْبُ كَلَاهِمَا لَا تَبْعَثُ الْأَمْوَاتَ، قَلْتَ إِلَيْكُمَا

«منجم و پژشک هر دو گفتند که مردگان رستاخیزی ندارند! گفتم: چنین باشد! اگر حرف شما درست دربیاید من زیانی نکرده‌ام، اما اگر حرف من درست درآید زیان و ضرر مسلم از آن شما خواهد بود!».

هم چنین فیلسوف ریاضی‌دان، پاسکال می‌گوید: «یا باید بر این عقیده باشیم که خدا وجود دارد یا این که چنین اعتقادی نداشته باشیم، کدام یک را برگزینیم؟ ای انسان، عقل و خرد تو درمانده‌تر و ناتوان‌تر از آن نیست» که بتواند در این میانه گزینش درستی داشته باشد. چنین حساب کن که در یک بازی یا مسابقه با طبیعت هم بازی شده‌ای. طبیعت تیر خود را پرتاب می‌کند و تو هم تیر خود را نشانه می‌روی و به ناجار باید یکی از این دو تیر برنده شود... حال خوب مقایسه کن بین سود و زیان‌های احتمالی خودت از این بازی و مسابقه! اگر بیایی و بنا را بر این بگذاری که بر روی هرچه داری شرط‌بندی کنی که تیر اول - یعنی عقیده به وجود خدا - حتماً برنده خواهد شد، از دو حال خارج نیست: اگر برنده شد که تو به خوش‌بختی همیشگی و سعادت ابدی رسیده‌ای! اگر بازنده شد، تو چیز بالاهمیتی را از دست نداده‌ای ... نهایت مطلب آنست که تو یک چیز از میان رفتنی را که به‌هرحال نمی‌توانسته است برایت ماندنی باشد از دست داده و به مخاطره افکنده‌ای، و دادن هرچند غرامت از دست شونده‌ای و فانی به‌فرض آن هم که چنین باشد، قابل تحمل و خردمندانه است».

ما می‌خواهیم بر این سخن بیفزاییم و بگوییم: آن کس که به خدا و سرای آخرت ایمان می‌آورد، هرگز چنین نیست که دنیای فانی را برای بدست آوردن آخرت باقی به مخاطره افکند ... هرگز! او با ایمانی که آورده‌است هر دو زندگی دنیوی و اخروی را با هم به‌دست می‌آورد، هم در دنیا و هم در آخرت به بهترین مزایای زندگی نایل می‌گردد. خداوند متعال راست فرموده است که:

﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ (نساء: ۱۳۴)

«هر آن کس که طالب بهره‌وری از دنیا است از این سوی باید که بهره‌وری دنیا و آخرت نزد خداست».